

INGEZONDEN.

DE DOSEERING VAN EULATINE.

Waaruit collega PINKHOF besluit, dat ik stelselloos ben te werk gegaan bij de doseering van bovengenoemd middel, is mij niet recht duidelijk. Waar ik met kleine giften kon volstaan (en hiermede begin ik de eerste dagen tastenderwijze, ook om de tolerantie te bepalen), gaf ik deze; waar de aanvallen een grootere hardnekkigheid bezaten, werd een grootere gift toegediend. In *zoover* beken ik stelselloos te zijn geweest, door mij niet alleen te hebben laten leiden door een schoolsch voorschrift, maar evenzeer door de ervaring, die ik allengs bij de toepassing van het middel opdeed, om, waar het *noodig* was, eenigszins stoutmoediger giften toe te dienen. Het „non nocere” werd dus voldoende in acht genomen, want bij geen mijner patiëntjes hebben zich onaangename voorvallen voorgedaan, die aan het middel kunnen worden geweten; maar ook kan men schaden door *te* kleine giften. Het komt er op aan juist zóóveel te geven, als elk geval vereischt om de ziekte te genezen, of te „onderdrukken”, zooals collega PINKHOF het liever noemt, een quaestie van nomenclatuur, die de moeder van het herstelde kind koud kan laten.

Toch wil ik den heer PINKHOF nog even er op wijzen, dat de door mij gevolgde doseering niet gaat boven die van erkende kinderartsen. BAGINSKY (*Lehrb. der Kinderkr.*) geeft beneden het jaar 1 gram antipyrine op 100, om de 2 à 3 uren een kinderlepel. Dit belooft dus $\frac{1}{2}$ gram antipyrine per dag. JACOBI (*Therapie des Säugl. u. Kindesalters*) geeft aan een 1—3 jarig kind 0.5—1.5 gram per dag. Dit zou dus 1 gram eulatine per dag bedragen.

Het door den heer PINKHOF aan PENZOLDT ontleende voorschrift luidt volgens LIEBREICH (*Encyclopaedie der Therapie: Antipyrine*): „Die Dosen werden . . . in folgender Weise bemessen: man gebe so viel Decigramme als das Kind Jahre hat, *dreimal* in stündlichen Zwischenräumen”. Aan een éénjarig kind zou men dus in den tijd van 2 uren 300 mgr. antipyrine dus 600 mgr. eulatine kunnen toedienen volgens dezen gezaghebber, een gift nimmer door mij zelfs niet bij oudere kinderen bereikt. LIEBREICH meent dan ook, dat men dit schema niet behoeft te volgen, en gewoonlijk wel kan volstaan met de halve gift.

Een zuigeling, van 8 weken thans onder mijn behandeling, verdraagt zonder eenig nadeel 400 mgr. eulatine daags; de temperatuur verloopt volkomen normaal, 36.7°—37.5°; de algemeene toestand is gunstiger dan vóór het gebruik.

Nimum nocet — ook te groot schematisme.

Rotterdam, 21 Maart 1912.

H. A. STHEEMAN.

Indien de heer STHEEMAN de hoeveelheid antipyrine, die een klein kind volgens zijn doseering *gedurende zijn ziekte* krijgt, vergelijkt met wat door PENZOLDT (*Lehrb. d. klin. Arzneibehandl.*, 6e Aufl. bldz. 241) wordt *genoemd*, niet eens aanbevolen, in plaats van te vergelijken wat *gedurende twee bepaalde uren* van den dag volgens dit voorschrift wordt gegeven met wat hij zelf geeft, dan zal hij misschien tot andere gevolgtrekkingen komen betreffende de matigheid zijner doseering. Op grond van wat wij verder bij PENZOLDT lezen

over de aanwending van antipyrine, nl. (t. a. p.) „nie mit anderen Arzneimitteln zusammen” en (t. a. p. bldz. 238) „Sogar ein epileptiformer Zustand wurde bei einem Kinde nach längerem Gebrauch von ca. 1.0 im Tag beobachtet. Es besteht bei manchen Individuen eine unerklärliche übergroße Empfindlichkeit gegen Antipyrin, welche auch nach anfänglichem Fehlen später auftreten kann”, geloof ik toch dat het voorzichtiger is, bij mijn schematisme te blijven, en geen onbepert vertrouwen te schenken aan de aanvankelijke (laten wij hopen blijvende) onschadelijkheid in de gevallen van STHEEMAN.

Amsterdam, 22 Maart 1912.

H. PINKHOF.

DE GASTROSKOOP VAN ELSNER.

Uit de bespreking van „die Gastroskopie” van ELSNER door prof. VAN LEERSUM 1) zou degen, die met den gastroskoop van ELSNER niet bekend is, den indruk kunnen verkrijgen, dat bij het gebruik van dit instrument veel kans bestaat den slokdarm te doorboren. Dit is niet het geval. Het instrument is nl. aan het uiteinde voorzien van een verlengstuk van caoutchouc, dat 3½—4 cM. lang is en waar binnen een naar onder dunner wordende spiraal is aangebracht. Hierdoor is het mogelijk den gastroskoop, zelfs als het onderste gedeelte van den slokdarm sterk gekromd is, den weg te doen vinden door de cardia in de maagholte, en is het tevens zoo goed als onmogelijk met het instrument den slokdarm te doorboren. Dat met dezen gastroskoop, nadat het instrument is ingebracht, zonder nader oponthoud terstond de maag kan worden bezichtigd, kan niet anders dan een voordeel genoemd worden.

's-Gravenhage, 21 Maart 1912.

Dr. J. DE GROOT.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Zondagsrust voor apothekers.

Verschenen is het voorloopig verslag naar aanleiding van het afdeelingsonderzoek der Tweede Kamer van het wetsontwerp tot wijziging der wet regelende de uitoefening der artseneijbereidkunst 2), welke wijziging, zooals men weet, de bedoeling heeft het mogelijk te maken, dat apotheken op Zondagen en Christelijke feestdagen gesloten worden. De strekking van dit wetsontwerp vond onder de leden der Tweede Kamer algemeen instemming. Sommigen wenschten echter ook een bepaling, die het voor Israelitische apothekers mogelijk zou maken hun apotheek op den Sabbath gesloten te houden, daar hun bekend was, dat bij genoemde apothekers het verlangen naar zulk een bepaling bestaat. Het had voorts de aandacht getrokken, dat in het ont-

1) Dit *Tijdschrift* 1912, I, bldz. 773.

2) Zie dit *Tijdschrift* 1911, II, bldz. 1107.